

DR | GENERALDIREKTØREN

DR Byen
Emil Holms Kanal 20
DK - 0999 København C
dr.dk
28.02.2024

Klage over indslag i P1 Morgen

Du har den 9. januar 2024 klaget over to indslag i P1 Morgen bragt den 8. januar og den 9. januar 2024. Efter at redaktionen afviste din kritik, har du klaget videre til lytternes og seernes redaktør. Han har nu gennemgået sagen og skrevet en indstilling.

Jeg fremsender hermed indstillingen, hvis konklusion jeg er enig i.

Med venlig hilsen

Mads Diness Jensen
Fungerende generaldirektør

Kopi:

Journalen
Etikchef Anja Lundberg Andersen, DR Kultur, Børn og Unge
Seniorkonsulent Mikkel Vincentz Pedersen, LSR
Redaktionschef Michael Alsen, DR Nyheder
Led. redaktionschef Anders Emil Møller, DR Nyheder
Direktør Sandy French, DR Nyheder

Sagen kort

Klager kritiserer DR for i to indslag i P1 Morgen at fokusere på en provokation under den pro-palæstinensiske demonstration, der fandt sted på Frederiksberg den 7. januar 2024. DR var ikke partisk, men spurgte kritisk ind til arrangørernes holdning til Hamas, vold og kritik af Hamas-kritiske budskaber. Det var DR's ret i henhold til retten til at redigere eget stof. DR var heller ikke forpligtet til at inddrage Klagers forsvar for Hamas som en historisk faktor til støtte for palæstinenserne modstand mod Israel. Klager får ikke medhold.

Gennemgang af sagen

Den 9. januar 2024 klager _____ (herefter benævnt Klager) over to indslag i P1 Morgen. Begge vedrører en demonstration og en hændelse, som fandt sted den 7. januar 2024 på Frederiksberg Rådhusplads til en pro-palæstinensisk demonstration på 3. månedsdagen for Hamas' angreb på Israel. Ved den omtalte demonstration fik demonstrant Jaleh Tavakoli frataget et skilt, hvilket var emnet for dækningen i P1 Morgen den 8. januar. Dagen efter den 9. januar interviewer P1 Morgen folketingsmedlem for Alternativet, Sascha Faxø, om partiets støtte til demonstrationen.

Ifølge Klager er det kritisabelt, at DR vælger to dage i træk at beskæftige sig med hændelsen, hvilket er uden for væsentlighedskriterierne, skriver Klager. De to værter virker begge dage "fastlåst i tilgangen til de personer, som de interviewer," skriver Klager. Det virker, føjer Klager til, som om, at journalisterne vil mistænkeliggøre den store demonstration og dens arrangører.

Klager henviser til en privat video som dokumentationsmateriale. Den vil der her blive set bort fra, da det er indslaget i P1 Morgen hos DR, som er påklaget.

Klager henviser til, at det skilt, som blev taget ned af en demonstrant, har en bagside, hvorpå der står: "Palæstina ≠ Hamas = Terrorister". Om det skriver Klager: *"Det bliver ikke nævnt af journalisterne i de to indslag, og det selvom det helt tydeligt er det, som demonstranten der tog skiltet i starten reagerer på."*

Ifølge Klager blev der på intet tidspunkt i interviewet med Jaleh Tavakoli (demonstranten med skiltet, der blev revet ned) stillet kritiske spørgsmål.

Derimod blev der næsten kun stillet kritiske spørgsmål til arrangøren Bilal Al-issa, skriver Klager og føjer til: *"Her var der næsten udelukkende tale om kritiske spørgsmål, hvor Bilal Al-issa flere gange blev afbrudt af journalisten. Spørgsmålene var på ingen måde afklarende, søgte ikke efter nuancer, lyttede ikke til Bilal Al-issa, men var fastlåst i forsøg på at få ham til at forholde sig til Hamas."*

Spørgsmålene var ikke et forsøg på at få afklaret situationen, men at få Bilal al-issa til at forholde sig til Hamas, skriver Klager.

Dernæst klager han over et opfølgende indslag den 9. januar 2024. Klager skriver: *"I dag 9.1. har man så inviteret Sascha Faxø, Udenrigsordfører fra Alternativet i studiet. Alternativet stod som anbefaler af demonstrationen. Hun gør opmærksom på skiltets bagside. Dette får ikke journalisterne til at reagere, men blot at fortsætte med at forholde sig til skiltets forside."*

Hvad nu hvis...

At Jaleh Tavakoli og hendes _____ ønske netop var, at fremprovokere en sådan konfrontation under demonstrationen? Er det så i orden? Hvorfor stiller journalisterne ikke spørgsmål til Jaleh Tavakoli om det?

Er det helt legitimt, at møde op til en fredelig demonstration for at fremprovokere en konfrontation? Hvorfor har redaktionen ikke gjort deres forarbejde godt nok. Så ville de på Facebook have fundet foto af bagsiden af skiltet og ligeledes fundet ud af at Jaleh Tavakoli kalder sig zionist.

Kan man forestille sig, at demonstranten som tog skiltet fra Jaleh Tavakoli læste det som jeg, at Palæstina = Hamas = Terrorisme, og at det afstedkom hændelsen, og dermed hele grundlaget for P1 Morgens indslag?

Med den manglende research og mangel på nuancer i journalisternes spørgsmål, er DR desværre med indslagene med til at mistænkeliggøre de mange tusinder, som var på gaden i søndags.

Det er ikke i orden."

DR's svar

Den 31. januar 2024 svarer redaktionschef Michael Alsen (herefter MA) Klager. MA skriver:

"Du har klaget over et indslag vi bragte i forlængelse af Palæstina-demonstrationen ved Frederiksberg Rådhus 7. januar.

Allerførst synes det passende at skitsere, at vores dækning mandag morgen stod på to ben: Dels interviewede vi Jaleh Tavakoli, som oplevede at få revet sit banner fra sig, dels interviewede vi Bilal al-Issa, arrangøren bag selve demonstrationen.

Jeg skal indledningsvist bemærke, at jeg ikke deler din opfattelse af, at vores dækning var unuanceret, farvet eller biased. Jeg er derimod af den opfattelse, at vores dækning den morgen - og i det hele taget - er fair og retfærdig, selvom det selvsagt er en vanskelig størrelse at dække så kompleks en konflikt.

For det første stiller vi faktisk Jaleh Tavakoli flere af de kritiske spørgsmål, som du synes at efterlyse: Værterne får således både spurgt, om hun – Jaleh Tavakoli – ikke bevidst forsøgte at provokere, om ikke det var korrekt, at hun faktisk overtrådte retningslinjerne for demonstrationen, ligesom vi afslutningsvis spurgte kritisk ind til, om det ikke "blot" var en mindre gruppe i den store demonstration, der rent faktisk reagerede på skiltet.

I forhold til teksten bag på er jeg enig i, at tekststørrelserne og skriftsymbolerne umiddelbart forvirrer, men jeg synes ikke, det ændrer på den grundlæggende diskussion, der dels handlede om at hun og de andre fik revet deres skilt med sig og dels handlede om, hvorvidt det er muligt på én gang at tage være imod den israelske fremfærd i Gaza og Hamas.

I interviewet med Bilal al-Issa forløb det sådan, at vi indledningsvist spurgte ham, om han ville tage afstand fra det overfald, Jaleh Tavakoli oplevede at være udsat for, hvorefter der fulgte en længere sekvens, hvor værterne åbent og nysgerrigt søgte svar på, hvorvidt det overhovedet var muligt at troppe op til demonstrationen og tage afstand fra Hamas, hvilket vi gav arrangøren mulighed for at svare på. Bilal al-Issa gentog i den forbindelse de fire krav, demonstrationen tog udgangspunkt i. I samme stund vedblev værterne med at spørge ind til, hvorfor det præcist var sådan, at en afstandstagen fra Hamas ikke var en del af de retningslinjer.

Da Bilal al-Issa virkede til at have vanskeligt ved at svare præcist på det, spurgte den ene vært ind til, om al-Issa selv sympatiserede med Hamas, som han afviste at svare på. Jeg er med på, at det kan virke overrumplende at få det spørgsmål, men når jeg synes, det er rimeligt her, er det fordi, at Bilal al-Issa i første omgang ikke kan svare klart på, hvorfor det er, man ikke må tage afstand fra Hamas til demonstrationen, ligesom han stod som medarrangør for samme størrelse.

Der har siden 7. oktober pågået en intens debat herhjemme om, hvorvidt nogle af de stemmer, der har støttet palæstinenserne og af gode grunde går på gaden for at demonstrere mod de aktuelle krigshandlinger i Gaza, samtidig evner at tage afstand fra Hamas. Det er en relevant diskussion al den stund, at Hamas som bekendt stod bag angreb 7. oktober, ligesom organisationen optræder på terrorlisten hos både EU og USA.

Derfor mener jeg også, det er en journalistisk forpligtigelse at undersøge, om arrangører bag de forskellige demonstrationer evner at tage afstand, ligesom jeg også mener, det er en journalistisk forpligtigelse løbende at stille kritiske spørgsmål til de politikere og aktører, som støtter Israel, når vi kan se, at fremfærden i Gaza både er brutal og med store civile tab.

Begge dele har vi gjort, og begge dele vil vi fortsætte med.

Afslutningsvis vil jeg for perspektivets skyld henlede opmærksomheden på, at vi siden har oktober har haft hundredvis af indslag i P1 Morgen og P1 Orientering om den ulykkelige situation i Mellemøsten, hvoraf langt størstedelen har koncentreret sig om at behandle situationen i Gaza med særligt fokus på de civile tab og de ekstremt svære betingelser, civilbefolkningen i Gaza lige nu lever under.

Det vil vi fortsætte med, ligesom vi også vil fortsætte med at interessere os for de debatter og konflikter, situationen afstedkommer herhjemme på dansk jord."

Klager anker

Den 31. januar 2024 anker Klager sagen til lytterens og seernes redaktør (herefter LSR). Klager skriver i sin anke:

"Jeg mener ikke at Michael Alsen svarer på det grundlæggende i min klage:

- At hændelsen som indslaget omhandler kan være en misforståelse, da det skilt, som Jaleh Tavakoli fik frataget, også havde en bagside med teksten: "Palæstina ≠ Hamas = Terrorister". Dette kan misfortås og derfor være årsag til at demonstranten tog skiltet. Og at hvis dette er tilfældet, fjernes en væsentlig del af det for mig at se i øvrigt spinkle grundlag for indslaget.

Denne misforståelse bekræftes netop af den person som tog skiltet i artikel i Politiken 19.1. 2024.

<https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art9717558/Det-var-mig-der-fjernede-skiltet-til-demonstrationen.-Jeg-har-brug-for-at-forklare-mig>

At Michael Alsen betragter indslaget som nuanceret fordi det både var et interview med Jaleh Tavakoli og siden med en talsmand for demonstrationen Bilal al-Issa. Men at han ikke ved gennemlytning af indslaget kan høre en forskel på journalisternes tilgang til de to interviewede.

Jaleh fik rigtigt nok stillet de spørgsmål, som Michael Alsen henviser til; " Om hun ikke bevidst forsøgte at provokere, om ikke det var korrekt, at hun faktisk overtrådte retningslinjerne for demonstrationen, ligesom vi afslutningsvis spurgte kritisk ind til, om det ikke "blot" var en mindre gruppe i den store demonstration, der rent faktisk reagerede på skiltet". Men der blev ikke på noget tidspunkt stillet uddybende spørgsmål og slet ikke et helt relevant spørgsmål, om hun synes, at det er OK at deltage i en fredelig demonstration udelukkende med det formål at fremprovokere en konfrontation?

Hun svarede ja, til spørgsmålet om hun havde opnået, det hun ville. I den forbindelse kan man i DR P1 Morgen og også andre medier spørge sig selv, om de netop ikke var ofre for hendes provokation.

At Michael Alsen ikke forholder sig til min anke over at Bilal Al-Issa næsten udelukkende fik kritiske spørgsmål, hvor han flere gange i sit forsøg på at svare blev afbrudt af journalisten. Spørgsmålene var på ingen måde afklarende, søgte ikke efter nuancer. Journalisten lyttede ikke til Bilal Al-Issa, men var fastlåst i forsøg på at få ham og dermed demonstrationen til at forholde sig til Hamas.

Dette er for mig at se endnu et eksempel på, at medier i høj grad har overtaget Mette Frederiksens narrativ om at de som ikke tager afstand fra Hamas og Hamas' frygtelige angreb 7. oktober er historieløse, og at demonstrationerne i gaderne er antisemitiske.

Desværre bliver indslaget derfor en del af det narrativ og er, som jeg skrev i klagen, med til at mistænkeliggøre de mange tusinder, som dag efter dag, uge efter uge går på gaden.

For at forstå hvorfor så mange ikke ønsker at tage udgangspunkt i et grundlæggende udsagn om man støtter Hamas eller ej, må man for det første forstå, at mange af de aktive kræfter i bl.a. gennemførelsen af demonstrationerne er velfungerende borgere med palæstinensisk baggrund.

For palæstinenserne er dette ikke en krig som startede 7. oktober. Det er en besættelse, som startede i 1948 med oprettelsen af den israelske stat, hvor zionister gang på gang gennem de mange år har udført

terrorangreb, tvangsforflytninger, drab, arrestationer, ødelæggelse af infrastruktur, nedrivning af huse mm. Og et besat folk, har ifølge FN ret til at forsvare sig selv og med væbnet modstand.

Derudover er Hamas et resultat af Israels 75 års ageren overfor det besatte folk. Det var PLO også. Og begge grupperinger er betegnet som terrorister. Men det samme var Nelson Mandela og endda de danske frihedskæmpere under besættelsen herhjemme.

Dette er to af grundene til, at der ikke er nogen grund til for dem at tage afstand fra Hamas. Alle er enige om, at angrebet 7. oktober var afskyeligt, men derfra til at tage afstand fra en bevægelse, den eneste, som yder reel modstand i de Palæstina er noget andet.

Alt det her ville de to journalister kunne have fået en forklaring på, hvis Bilal Al-Issa havde fået lov til at tale ud.

Du kan se og høre hans forklaring her:

https://youtu.be/bW4wXprDeBY?si=6G9vzq94UtNJs_pd

At Michael ikke mener, at deres dækning er biased tilkommer det måske nok mere ofrene for disse fordomme at bedømme.

Herudover et andet spørgsmål, var DR1 Morgen og efterfølgende flere andre medier i virkeligheden en effektiv del af Jaleh Tavakolis veltillægte provokation?

Fik hun det ud af det, som hun ville?

Så Jesper, denne klage er over et specifikt program, men også over den tilgang, som nogle journalister (og redaktører) har til konflikten. At den er, som Mette Frederiksen siger, startet 7. oktober, at man er historieløs, hvis man påstår noget andet. Og at dem som går på gaden og kræver handling mod folkedrab derfor er antisemitter og på den forkerte side.

Det skal tilføjes, at flere journalister i DR, bl.a. flere af TV-Avisens udsendte korrespondenter gør det glimrende og med netop nuancerende nysgerrighed. Men mange af dem har jo været i Gaza og på Vestbredden og forstår måske derfor bedre."

Procedure

Det følger af DR's etiske retningslinjer, at DR skal svare på en klage inden for fire uger, hvilket er sket her. Klagen skal besvares af den ansvarlige chef, hvilket også er sket. Den skal forholde sig til klagens indhold, hvilket også er sket, og den skal rumme en klagevejledning. Det er også tilfældet. Det skal derimod beklages og undskyldes, at det ikke i ankeprocessen har været muligt at overholde fristen på fire uger.

Indstilling fra lytternes og seernes redaktør

Klager opstiller i sin første henvendelse og sin ankeskrivelse følgende hovedkritikpunkter i forhold til DR's dækning i P1 Morgen de to dage.

1. Hændelsen ved demonstrationen med skiltet, der blev revet ned på jorden, kan bygge på en sproglig misforståelse fra demonstrantens side, som DR ikke har afdækket.
2. Værterne på P1 Morgen forskelsbehandler Jaleh Tavakoli i forhold til talsmanden for arrangørerne, Bilal al-Issa. De stiller ikke kritiske spørgsmål til den førstnævnte og næsten kun kritiske spørgsmål til sidstnævnte.
3. Jaleh Tavakoli var selv provokerende og indrømmer det i udsendelsen.
4. Bilal al-Issa bliver umotiveret krævet at skulle forholde sig af DR til Hamas som organisation.
5. Offentligheden – her konkret P1 Morgen - skal forstå konflikten i Gaza og den historiske baggrund for at forstå, at mange af demonstranterne ikke kan tage afstand fra Hamas.

Det er DR's opgave at bringe hurtig og korrekt information. Ligeledes følger det af DR's etiske retningslinjer, at DR skal behandle alle medvirkende fair og ansvarligt. DR lader sig aldrig styre af politiske eller økonomiske særinteresser. For denne sag er det yderligere også vigtigt at fremhæve, at DR har den fulde redigeringsret til sine programmer, indslag og artikler.

Indslaget den 8. januar 2024 er vinklet på, at samfundsdebattør Jaleh Tavakoli under demonstrationen den 7. januar 2024 fik revet sit skilt ud af hænderne. Skiltet har på forsiden en tekst med "Befri Palæstina fra Hamas," og værterne oplyser, at på bagsiden står der: "Hamas = terrorisme."

Det oplyses, at demonstrationens paroler var: Øjeblikkelig våbenhvile, øjeblikkelig ubegrænset nødhjælp til Gaza, ophævelse af den 16 år lange blokade af Gaza og fangeudveksling mellem de israelske og palæstinensiske fanger.

Ad. 1. Det er DR's redaktionelle ret at vinkle indslaget på angrebet på Jaleh Tavakoli og det skilt, hun bar og fik revet ned. Klager anfører med henvisning til en artikel i dagbladet Politiken (som ikke indgår her), at den demonstrant, der tog skiltet fra Tavakoli, kan have misforstået det. Klager gør gældende, at det derfor kan være en misforståelse som yderligere gør indslaget spinkelt, set med Klagers øjne. Principielt skal P1 Morgen ikke argumentere for nogen særlig begrundelse for at vælge den vinkel, man har valgt. Der er således ikke en objektiv mere eller mindre spinkel begrundelse, som skal være opfyldt for vinklen på indslaget. Det er sagen uvedkommende, om en demonstrant har misforstået teksten på skiltet. P1 Morgen beskæftigede sig med, at en demonstrant med et afvigende budskab fra demonstrationen, fik fjernet sit skilt på Frederiksberg Rådhusplads med det samme, som skiltet kom i vejret. Det er ikke DR's pligt at motivfortolke, hvad en demonstrant måtte have af motivation for sin handling.

Ad. 2.

Det følger af DR's etiske retningslinjer, at DR skal være fair over for alle parter, hvilket også betyder, at DR skal udøve kildekritik over for alle parter. Det kan man eksempelvis gøre ved at stille kritiske spørgsmål til begge parter i et indslag som dette. Der er ikke noget krav om, hvordan dette skal ske, eller en ligelig fordeling tidsmæssigt af kritiske spørgsmål til to parter. Om DR har forholdt sig kritisk må bero på en samlet vurdering som her. Jaleh Tavakoli erkender i interviewet i P1 Morgen, at hun deltog for at provokere og havde forventet en reaktion. Værterne afdækker hændelsesforløbet set fra Jaleh Tavakolis side. Hun bliver af én af værterne spurgt efterfølgende, om hun gjorde det, hun gjorde for bevidst at provokere, hvilket hun bekræfter. Hun ønskede at vise, at demonstranterne lod sig provokere af kritik af en terrororganisation, lyder svaret. Der var nogle retningslinjer, som hun som demonstrant ikke fulgte, nemlig de paroler, som demonstrationen foregik under, påpeger værten i et spørgsmål. Der måtte for eksempel ikke være flag for andre end de palæstinensiske. Han spørger, hvorfor hun ikke respekterer den linje. Hun afviser at bryde med de opstillede regler.

Dernæst interviewer værterne Bilal al-Issa, som bliver spurgt til vinklen på indslaget: Om han tager afstand fra at én fjernede papskiltet fra demonstranten. Herefter er der ikke enighed mellem værter og gæst om, hvad der skal være indholdet af interviewet, og hvad det skal dreje sig om. Undervejs spørger værterne til, hvorfor det er problematisk at tage et skilt med afstandtagen til Hamas med til deres demonstration.

Bilal al-Issa inddrager demonstranten, Jaleh Tavakolis, tidligere ytringer på Facebook i sit forsvar for, hvorfor hun blev stoppet ved demonstrationen. Værterne spørger også kritisk til dette. Det er DR's redigeringsret at stille spørgsmål til den reaktion, som arrangørerne havde til en alternativ demonstrant, som udfordrede hele demonstrationens paroler. Ligeledes er det – som påpeget af redaktionschef MA – en standende offentlig diskussion, hvorvidt pro-palæstinensiske demonstranter vil tage afstand fra organisationen Hamas. At DR fastholdt at få et svar fra talsmanden for arrangørerne ligger inden for den opgave, som P1 Morgen har i kraft af at forholde sig kritisk, og det er ikke arrangørens ret at definere, hvad han mener, at interviewet bør dreje sig om. DR spurgte ind til Bilal al-Issas støtte til Hamas for at få afklaret, hvad han mener, og det var inden for redigeringsretten, selv om talsmanden tydeligvis var utilfreds. Journalisterne behandlede ikke de to interviewpersoner ens, for dels var de forskellige som

aktører, dels optrådte de meget forskelligt i forhold til værternes spørgsmål. DR havde sat fokus på et provokerende indslag fra Jaleh Tavakolis side og arrangørernes holdning til, at en Hamas-kritiker dukkede op. Bilal al-Issa insisterede på at stille modspørgsmål og forholdt sig nødigt til sin egen holdning til Hamas. Derfor fik interviewet med ham en anden karakter. Men det til enhver tid DR's opgave at forholde sig kritisk til den konkrete interviewperson, der er. Det er ikke en etisk retningslinje eller værdi, at interviewpersoner nødvendigvis skal være tilfredse med kritiske interviews.

Ad. 3. Klager påpeger, at demonstranten, Jaleh Tavakoli, selv var provokerende, men at DR ikke har interesseret sig for dette aspekt. For det første bliver Jaleh Tavakoli faktisk spurgt til provokation, og hun erkender, at det var hensigten at udfordre demonstranterne på deres – påståede - manglende afstandtagen til Hamas. For det andet var det inden for DR's redigeringsret netop at interessere sig for Jaleh Tavakolis provokation og interesse for arrangørernes forhold til Hamas.

Ad. 4. Klager kritiserer DR for at insistere i interviewet med Bilal al-Issa på, at han skal forholde sig til Hamas. Spørgsmålet er behandlet ovenfor, men det var et helt relevant spørgsmål i afdækning af arrangørernes holdning til netop den provokation, som var genstand for P1 Morgens interesse.

Ad. 5. Den 9. januar 2024 følger DR op med et interview med en ordfører fra Alternativet om partiets støtte til demonstrationen. Både Alternativet og Enhedslisten, som støttede demonstrationen, lagde afstand til, at en demonstrant fik revet sit skilt ud af hænderne. Klager påpeger, at DR ikke forholder sig til begge budskaber på skiltet fra Jaleh Tavakoli selv om gæsten gør opmærksom på, at Jaleh Tavakoli på bagsiden af sit skilt sætter lighedstegn mellem Hamas og terrorisme. Det er ikke sådan, jeg hører indslaget. Udenrigsordfører Sascha Faxe, Alternativet, siger, at det er fuldstændig legitimt, at man demonstrerer for, at Hamas skal ud af Palæstina, men reaktion på skiltet er ikke i orden, og den fjerner opmærksomheden om et ellers godt formål.

Klager kalder det i samme forbindelse historieløst, at DR ikke forholder sig til palæstinenserne historie i det pågældende indslag, og han nævner to grunde til, at demonstranterne – hævder Klager – ikke kan tage afstand fra Hamas. Dels er organisationen, ifølge Klager, et resultat af Israels besættelse. Dels er Hamas, ifølge Klager, den eneste aktør, som yder reel modstand imod Israel.

Klagepunktet kan reelt ikke behandles som en etisk klage, men er en kommentar fra Klagers side til Mellemøstens historie og udlægningen af denne. Det er ikke DR's opgave at forsvare hverken palæstinenserne støtte til Hamas eller Hamas som organisation. Heller ikke at vise hensyn til den ene part på baggrund af historiske forhold, når man spørger til en konkret hændelse, som den, der fandt sted på Frederiksberg Rådhusplads den 7. januar 2024 på tre-måneders dagen for Hamas' terroraktion mod Israel.

Indslaget havde til formål at afdække nogle holdninger i den pro-palæstinensiske demonstration, og det formål var inden for DR's redigeringsret.

Konklusion og sammenfatning

En lytter klagede over to indslag i P1 Morgen. Vinklen for indslaget var en demonstration på Frederiksberg Rådhusplads den 7. januar 2024 på tre-måneders dagen for Hamas' angreb på Israel. En demonstrant fik revet et Hamas-kritisk skilt ud af hænderne. Klager får ikke medhold i, at DR var partisk i et interview i forhold til talsmanden for arrangørerne, som kun fik kritiske spørgsmål set i forhold til demonstranten med skiltet. DR var i sin ret til gentagende gange at prøve at få svar på talsmandens kritik af skiltet og øvrige holdning til Hamas. Klager får heller ikke medhold i, at DR ikke burde vinkle på den provokation, som demonstrantens skilt var udtryk for. Det var et væsentligt formål at afdække

demonstrationens holdning til Hamas, sådan som DR også har udtrykt det over for Klager. DR var ikke pligtig til at inddrage den historiske baggrund for Hamas eller udvise en særlig forståelse for, at herboende palæstinensere – som hævdede af Klager – ikke kan tage afstand fra organisationen, der blandt andet virker ved vold og terror.
Klager får ikke medhold.

Jesper Termansen, den 20. februar 2024